

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5071/2020
12.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужила АА из ... и ББ из ..., чији је пуномоћник Оливер Зељевић, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Александар Мољац, адвокат из ..., ради поништаја усменог завештања, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 833/20 од 14.05.2020. године, у седници већа одржаној дана 12.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 833/20 од 14.05.2020. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужилаца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 11947/2016 од 13.12.2019. године, ставом првим изреке, поништено је усмено завештање пок. ГГ бив. из ... сачињено дана 14.05.2016. године и проглашено на рочишту које је одржано код Јавног бележника Травар Ристе дана 04.08.2016. године решењем број УПП: 21-2016 од 04.08.2016. године, што је тужени као тестаментални наследник дужан признати и трпети да се заоставштина оставиље, пок. ГГ, расправи по закону. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужилама надокнади трошкове поступка у износу од 232.350,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности па до исплате. Ставом трећим изреке, захтев туженог да га суд због незапослености ослободи обавезе плаћања судских такси је одбијен.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 833/20 од 14.05.2020. године, ставом првим изреке, жалба туженог је одбијена а пресуда Основног суда у Новом Саду П 11947/2016 од 13.12.2019. године у делу одлуке о тужбеном захтеву и трошковима парничног поступка (ставови 1 и 2 изреке) потврђена. Ставом другим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против наведене другостепене пресуде ревизију је благовремено изјавио тужени због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужиле су поднеле одговор на ревизију.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18 - у даљем тексту: ЗПП), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору поднета је 30.12.2016. године. Вредност предмета спора означена у тужби је 500.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору у коме вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП одлучио као у изреци.

Одбијен је захтев тужила за накнаду трошкова одговора на ревизију обзиром да исти нису били потребни за вођење поступка.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић